

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohle:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoază.
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la
„Prăvălia industriilor români din Sibiu” (Strada Cisnădiei Nr. 27).

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Conventiculul dela Buda.

Sibiu, 26 Martie n.

S'a întors mașina lumii. Bánffy, unul dintre stăpânitorii conventiculiștilor noștri, a ajuns să-și imiteze și el discipolii. După ce, în bună înțelegere cu Brote și alți „căpitani”, a fost pus la cale conventiculul din Brașov și Orăștie, și după ce toată isprava avută în vedere prin aceste conventicole s'a isprăvit, precum văzusem, s'a apucat el însuși de conventicole.

Om chibzuit ministrul-președinte al Ungariei! Nu 'i-a succes încercarea „patriotică” într-o parte, el face nouă încercare într'altă parte. Diplomat mare, măr, dumnealui; nu vine el așa de ușor în confuzie, decât doară când e să țină vr'o vorbire.

Încolo, nu-'i găsești păreche în ceea ce privește: viclenia, șiretenia și intriga diplomaticească. A spus-o el însuși foarte nimerit, când a reflectat unui deputat opozițional, care 'i-a făcut observarea că nu prea seamănă nici cu Cicero, nici cu Demostenene. Știi ce 'i-a spus îndrăznețului deputat?

— „Mă puteți voi întrece în ce privește stilistica și oratoria, dar' cât pentru șiretlicuri și hămășaguri nime, nu mă va întrece.”

Și asta una noi 'i-o credem pe cuvânt; om mai bun pentru încurcături și învrăjbi, intricări și mici apucături nici că se poate găsi.

O clasică dovadă ne dă și conventiculul intrunit azi la Buda, în palatul ministrului-president — Bánffy.

Ce pregătește Bánffy cu acest conventicul, nu știm; nime — afară de el și intimii lui — nu știe. Nu ne înșelăm însă a bună-seamă, dacă presupunem, că nu în lucruri bune își bate capul.

Nu 'i-a succes cu Brașovul, o încercă cu — Buda; nu 'i-a succes prin Brote, o încercă prin — Bánffy. Își gândește el: tot is mai om eu, decât slujitorii mei; tot is mai „diplomat” eu, decât „diplomatul dela Rășinari”.

Adevărat că la Nușfaleu, unde a crescut dl Bánffy, încă nu există academie orientală, cum nu există nici în Rășinari; dar' în sfârșit, pentru calitățile diplomatice, prin cari excelează „pre-

mierul nostru”, nici nu se cere oare-care școală, fiind ele înăscute. Ear' un lucru trebuie recunoscut: natura a fost în punctul acesta cu mult mai darnică față cu Bánffy-pașa, decât față cu Brote-căpitanul.

Oare-care asemănare între acești doi „diplomați” nu se poate tăgădui.

Bánffy, om modest în cunoștințe mai înalte, posedă o mulțime de calități în cealaltă direcțiune. Brote, nu-'i tot așa? Partea de forță a fiecăruia: — economia; las că diferesc și aici, dar' numai în detalii întru cât Bánffy nu știe să fie meșter în ale brânzării.

Încolo cam aceleași firi: închise, tăcute — în public; cu atât mai vorbăreți și vioi însă pe după culise, prin conferențe intime, prin conventicule.

Bánffy e rău stilist, și mai rău orator; în acest punct e întrecut, fără îndoială, de Brote, dar' de sigur numai pentru-că cel din urmă e Român. Dacă Brote ar fi Ungur, asemănarea ar fi perfectă.

În sfârșit care dintre noi a remarcat vre-un discurs mare, răpitor, unde Brote s'-'i fi expus programul ideilor, ce 'i-ar fi sbuciumat creerii, sau complexul sentimentelor, cari 'i-ar fi umplut inima?

Nime! Din contră 'i-am văzut cetind o mică vorbire, drept că cu mai multă dexteritate, decât cum Bánffy își cetise discursul sau program în parlamentul maghiar, dar' fapt, că — a cetit.

Destul, că acești doi oameni, pe cari faptele ultimelor zile 'i-a pus în legătură, au oare-care asemănare, ba poate-că tocmai pentru aceea s'au găsit. Destul, că după-ce Bánffy n'a reușit cu conventiculul lui Brote, s'a apucat el însuși de conventicule, cari dacă ar reuși și numai pe cât al lui Brote, ar fi destul de rău pentru noi, pentru toate naționalitățile din Ungaria.

Două scopuri urmărește Bánffy: unul mai îndepărtat, unul mai apropiat. Primul e: împăcarea naționalităților; al doilea: procurarea liniștei recerute pentru sârbarea milenului. În sfârșit amândouă se completează împrumutat, sau cum zice poporul: sunt tot un drac.

Dacă ar împăca naționalitățile, ar avé și liniștea recerută la mileniu; și viceversa; dacă ar pute să ne oprească dela vr'o manifestație tocmai pe timpul acesta, ar pute să se laude puțin

și cu aceea, că a „împăcat”, sau bine zis, a mulcomit naționalitățile.

Căci împăcarea la el nici nu înseamnă altceva decât o mulcomire, o liniștire, o împedecare a acțiunilor, a mișcărilor noastre pe ori-ce cale, cu ori-ce mijloc.

Om așa de mediocru, — ca să nu zicem și mai puțin — așa mic la suflet, așa de „modest” la calități, așa de strimț la vederi, el nici nu e capabil de concepțiuni mari, cari să dureze măcar un interval de timp mai îndelungat. Politica lui e de azi pe mâne, încolo fie ce va fi. De aceea el caută numai să nu 'i-se facă greutăți, până-ce se mai ține la putere, și în scopul acesta, face mici trăgeli, face presiuni, învrăjbește oameni între sine, ca să nu mai aibă răgaz a se opune lui, ori a lucra contra planului său. Pentru el chestiunea naționalităților e resolvată, dacă naționalitățile ajung în poziții imposibile de a mai face acțiuni. Ori-cum, cu ori-ce mijloace, el caută să producă astfel de stări.

La noi a încercat-o via București, prin Brote. În parte 'i-a succes, căci ne-a învrăjbit destul. Acum că ne vede porniți spre a ne reculege, a ne reîntemeia de nou, încearcă același lucru la Serbi. Conventiculul dela Buda cade în aceeași categorie politică, ca și cel dela Brașov. Numai aspectul e altul, numai mijloacele sunt diferite, scopul e același. El întocmai ca și Brote, întrunește câțiva oameni, dintre cari cei mai mulți nici ei nu știu de ce se duc la Buda. Bánffy, va zice poate și el, că 'i-a chemat ca să le iee avisul, pentru-că sunt oameni, cari se înspiră din curerile largi ale poporațiunii țării, de fapt însă, și el 'i-a chemat să le dee avisul.

Care va fi și cum va fi acest avis nu putem ști încă, dar' credem, că nu ne înșelăm presupunând, că va cerca să a bată pe Serbi dela alianța naționalităților, dela acțiunile partidului popular și să-i câștige prin momeli și făgădueli pentru a-și asigura cumva pacea pentru mileniu.

Pe scurt, Bánffy pregătește o nouă intrigă, care însă sperăm, că nu-'i va succede. Noi într'aceea să căutăm a paraliza intrigile lui, și a repara stricăciunea ce ni-a făcut deja până acum.

Hămășaguri bánffyste. Noi am urmat cu mare atențiune tot ce au scris foile sârbești despre „conventiculul” bánffyst, convocat pe azi după ameză la 5 ore 1/2, chiar în cancelaria pașalei. Nicăiri însă n'am putut descoperi, că printre cei invitați s'ar afla și Dr. Polit, ear' peste tot nici un naționalist sârb cu convingeri fără diplomație.

Ieri am reproduc după „Keleti Értésítő” că și Dr. Polit ar fi fost poftit de Bánffy la conventicul, precum și minciuna despre „pasivitatea Românilor”.

Nedumeriți privitor la cea dintâi știre, ne-am adresat telegrafic la prietenii noștri din Novi-Sad cu întrebarea, dacă e adevărată informația despre Dr. Polit. Răspunsul ni-a sosit încă aseară telegrafic: „Nu e adevărat!” Dr. Polit n'a fost invitat.

Prin urmare sântem în față a două minciuni bánffyste: prin una a vrut să ne nedămerească pe noi Români despre persoana lui Polit; ear' pe Serbi voia să-i zapăcească tocmai în ajunul conventiculului, cu minciuna despre pasivitatea Românilor în Septembrie.

Va se zică, un hămășag ordinar bánffyst. Am luat deja măsuri, că nici de astă-dată, nici pe viitor să nu isbutească pașa cu vicșugurile lui.

Prasa sârbească.

despre

„Conventiculul” lui Bánffy.

Deși conventiculul „confidențial” se ține deja azi la 5 ore și 1/2, totuși nu credem a plictisi pe cetitori, dacă vom mai reproduce ceva din foile sârbești, căci în fiecare număr, la locul de frunte ele se ocupă, lucru firesc, de această cursă a pașalei.

„Branik” dela 17 Martie, scrie între altele:

„Noi nu credem” că guvernul unguresc se gândește serios a se informa exact, sincer și în toate privințele (despre stările bisericești ale Sârbilor). . . „Nici odată nici un guvern unguresc n'a fost atât de fără scrupule ca sub Bánffy” . . .

„Dacă Bánffy plănuște vre-o lovitură, aceasta poate să fie numai în direcția de a lărgi influența puterii de stat. Și acei delegați, cari la ultimul nostru congres bisericesc au cerut concesii dela națiune, sânt datori să se împotrivescă machinațiunilor guvernului. Modul și chipul cum avem să ne înțelegem noi cu preoțimea noastră, este treaba

noastră internă. În acest cas mamelucii vor fi isolați” . . .

„Despre scopul însuși al conferenței nu putem spune multe, deoarece ce nu știm nimic. Poate-că se plănuște vre-o lovitură; dar' ca să fie vorba de nimicirea definitivă a autonomiei noastre naționale-bisericești, aceasta nu o credem; nu doară, că guvernul unguresc n'ar avé poftă pentru o astfel de mâncare de poște, dar' fiindcă de astă-dată încă nu o poate face. Pentru a se pute sdruncina pe deplin autonomia noastră, ar trebui suprimat mai întâiu arti-lul de lege IX. din 1868, prin care ni-se garantează acea autonomie. Pentru o astfel de treabă trebuie timp, ear' pe Bánffy îl apasă acuma nevoi mai mari” . . .

Din același număr mai aflăm, că membrii partidului liberal domiciliați în Novi-Sad au ținut la 16 Martie conferență, în care s'a discutat amănunțit pășirea lui Bánffy și s'a luat hotărârea, că „acei membri ai partidului, cari sânt invitați la conferență, trebuie să meargă acolo și eventual să apere interesele și cererile poporului sârbesc precum și punctul de vedere al partidului” . . .

„Ținem de greșeală, că la conferență n'au fost invitați toți episcopii noștri. Nu ajunge a pofti numai pe patriarh. Resonul politic deasemenea a cerut ca să fie invitați și membri ai partidului radical” . . .

În numărul dela 24 Martie, „Branik” scrie mai rezolut. Începe cu exclamația:

„Sârbmana noastră autonomie! Ai ajuns pe mâni bune!” . . .

„Având în vedere împregiurările, cu mare neliniște vom aștepta rezultatul conferenței. N'avem încredere în bunăvoința guvernului și ne este teamă, că se pregătesc noue înșelătorii poporului sârb. Nu vedem nici un punct luciu, care ne-ar vesti zările zilelor mai bune. Ne vine a crede, că deja la întocmirea conferenței s'a procedat astfel, ca să nu ese nimic flositor, căci trebuia înainte de toate să fie invitați reprezentanții tuturor partidelor. Ce vedem însă? Un partid nu este deloc invitat, din partidul nostru au fost poftiți numai trei înși, ear' numărul oamenilor guvernului va fi peste 20” . . .

Despre conferența prealabilă convocată de cătră baronul Nicolici în *Telekianum*, „Branik” zice, că are și ea caracter de partid. Nici unul din partidul liberal n'a fost chemat a lua parte la ea; „vor fi acolo exclusiv tot numai oamenii guvernului.”

FOIȚA „TRIBUNEI”

Fata mării.

Cânta cu glas de-abia învold
O doină ce-au adus-o 'n sat
Flăcăi de peste Olt.
Spunea cum geme 'n vânt pădurea;
Spunea de-un trandafir brumat,
În doina ei; de-un ulm rotat
Și de-o iubire cu păcat
Sosită de pe aiurea.

Cosea pe prag. Dar' nu știu cum
Azi prea se tot uitau la ea
Creștinii de pe drum —
În prag era și prea lumină.
A ntrat în casă. N'ajungea.
Lumină 'n geam, și nu vedea;
S'a dus sub nuc, dar' fi părea
Pustiu azi prin grădină.

Și ear' pe prag. Mai pe 'noptat
A mers s'atârse 'n vatră foc,
Să facă de mâncat.
Sosise tată-seu din luncă
Și mamă-sa din iarmaroc —
Ca un copil gonit din joc,
Ea tot umbra din loc în loc
Și-a greu, ca de poruncă.

„Ti-e, fată, rău, de nu cinezi?”
— „Mi-e rău”. Și-apoi eși curând,

„Mi-e rău... așa cum vezi!”
Ear' tată-seu, ca și-altă-dată,
N'a dat acestor vorbe rind,
Dar' biata mamă 'nțelegând
A stat ce-a stat, și-'i dete 'n gând
Să ese după fată.

Barbatul, singur în bordei,
S'a pomenit așa ca 'mpins
Cu gândul la femei.
Și se ciudea ce-'i asta eară?
Și dup'o vreme 'i-a cuprins
Neastimperul cu dinadins:
Nebune sunt? Ori, ce le-a prins
De stau așa pe-afară?

Isbindu-și pânea 'nviforat,
Bătând năvalnic din picior
Și 'n strig el a plecat.
S'a poticnit de-un lemn în tindă
Și-'i mai făcu mănii zor.
Ei, unde sânt? De joc li-e dor?
Pe unde-or fi, de maica lor,
Ce horă au să 'ntinda!

Dar' când ajunse la prilaz.
A stat năuc, și-un sloiu părea
Că-'i trece peste-obraz.
Vedea 'n năpraznica-'i mirare
Cum una pe-alta se ține
În brațe strins, și nu-'i venia
Răsufletul, că le-auzia
Plângând ca la 'ngropare!

(„Vatra”). G. Coșbuc.

O excursiune în Algeria.

De

Victor Ardeleanul.

Paris, 16 Martie 1896.

(Urmare și fine.)

Postillionul arab e foarte dexter și manuează bicul cu tot atâtă dexteritate, ca și revolverul. Brigandagiul e foarte rar și călătorii sânt doar' tot atât de sigure, ca și în Transilvania. Adevărat, că în Ardeal nu întâlnești nici pantere, nici mainuțe, dar' panterele nu te atacă în trăsură, și fără de aceea au devenit foarte rare. Ca și lei panterele s'au retras în munții Giurgiura și Kyenele, asemenea le găsești între munții Giurgiura și munții Atlas-ului. Carnea de panteră se vinde cu 1.50 f. și 1.75 f. chilogramă, dară e mai puțin apreciată decât carnea de porc săbatic, care se vinde cu mult mai ieftin. Vegetația Algeriei e de cele mai luxuriante. Între arbori găsești cu deosebire ficus și mai multe soiuri de yucca; lemnul de piper și platalele le găsești în toate parcurile, precum și diferitele varietăți de palmi; bananiul nu crește decât în locuri scutite de vânt și umede, dară am avut ocazia să ved câteva exemplare admirabil de frumoase. Între arborii fructiferi orangerul, mandarinierul și smochinul ocupă primul loc; în munți găsești și mărul și părul, precum în genere găsești și vegetația si clima aproape identică cu cea din Helvetia-meridională îndată-ce te urci la o înălțime de 7 sau 800 metri asupra nivelului mării.

Arabii și Kabylia cari locuiesc în orașe toți vorbesc mai mult sau mai puțin limba franceză și toți sânt mulțumiți a fi sub regim

francez, sub care se bucură de libertate și care le asigură un progres rapid spre o civilizație bine înțeleasă. Foarte ospitalier pentru toate popoarele care 'au emigrat în această țară, Francezul le lasă toată libertatea națională. Nu cu puțină surprindere găsim inscripții oficiale în limba italiană în unele sate din Ost, care numără o sută sau două sute de locuitori italieni, ca să nu vorbesc de inscripții espagnole, care le găsești în toate părțile, lângă cele franceze și arabe.

Câteva zile înainte de a părăsi această frumoasă țară cu cerul vecinic senin și scaldat de o mare vecinic albastră, mă decisei a face o excursiune la renumita mănăstire „Trappe de Stauéli”. Această mănăstire, fondată în 1834 de Rev. Părinte Regis, e situată într-o vale de cele mai pitorești și încungurată de o mică pădure de *eucalyptus globulus*, e un adevărat mic paradis terestru. Călugării trappiști duc o viață de cele mai austere, sculându-se la 2 și culcându-se la 7. Nutriționalul lor e strictamente vegetal și scopul lor principal e de a obține absołuțiune completă a păcatelor spre a avé o moarte ușoară.

Mourir sans peine vaut bien
vivre sans plaisirs,

aceste sânt cuvintele marelui părinte (Reverend Grand Père), care a binevoit a-mi acorda o audiență, și care avea foarte mult la inimă reconcilierea bisericii noastre cu cea romano-cato-lică. O admirabilă promenadă plantată de myrthe, având de două părți 14 mici capele, reprezentând cele 14 mistere sau drumul crucii (*La chemin de la croix*) te conduce la cimiterul Trappiștilor.

După romanele lui Chateaubriand, mă așteptam să ved niște călugări săpându-și groapa ei înșiși și întimpinându-te cu frase istorică! „Frères, il faut mourir” mă convinse însă foarte curând, că această frasă, precum și legenda cu săparea mormântului, a eșit numai din imaginația marelui literat. Un călugăr de 78 ani era ocupat a garnisi de flori cele 15 sau 20 morminte simple, care tocmai din cauza simplității și uniformității lor formează cel mai ideal cimiter. Invitat să stau mai multe zile, bunii părinți 'mi-au pus la dispoziție biblioteca lor, o odaie confortabilă și frumoasă grădină ce încungură edificiile mănăstirii. Afacerile nu 'mi-am permis să stau mai mult de o zi cu acești venerabili bătrâni, dară n'am părăsit acest loc de retragere religioasă fără a fi zis o mică rugăciune pentru iubiții mei părinți, care nu mai sânt, și pentru toți aceia care trăesc și pe care-'i iubesc.

După un pasagiu viforos, care ne-a silit să petrecem o noapte în fața Barcelon ei sub ancoră, am debarcat la Marsilia în 12 Martie. Niște afșuri enorme anunțau reprezentația „*Les deux Poppesco, les plus forts barrists du monde*”. Cum expresul de Paris nu pleacă decât la 11 ore seara, am avut timp să mă duc să-'i ved, să ved două fețe de Românași de Brașov. 'i-am aplaudat din toate puterile!

La Paris mă aștepta o scrisoare din Transilvania.

O iubită mamă mă roagă să fac descrierea voiajului meu din Algeria.

Eată om făcut, cum am putut.

Victor Ardeleanul.

„Noi nu știm, ce vrea să zică această procedură; dar dacă deputații guvernamentali voiesc să se înțeleagă ei de ei prealabil, într-o paguă populară, astfel ca pe urmă și în conferența lui Bánffy să se ivească cu fapte împlinite, n-au să-și ajungă scopul. Dacă le este intenția a conserva autonomia noastră națională-bisericească, atunci ar trebui tocmai să ajutoarea opoziției să le fie bine venit. Trebuia să ne consfătuim cu toții, ca să fim cu toții de o părere înaintea lui Bánffy...”

„De aceea, dacă conferența aceasta prealabilă are de scop a pregăti vreo ciorbă, n'are să izbutească. La conferența lui Bánffy nu se va decide cu majoritatea voturilor (ca în dietă, vrea să zică „Branik”, Red. „Trib.”), ear oamenii noștri iubitori de neam nu se vor lăsa ademni, nici majorisa. Aceasta se o știe cei cu muscă pe căciulă.”

„De altfel, dacă d-lor din tabăra guvernamentală au voit să fie numai ei între ei, trebuiau să exponeze dela Bánffy ca să fie invitați numai acoliții lor și atunci ar fi mers toate strună. Noi nu le-am strica idila lor frumoasă.”

„După toate acestea, cugetăm, că membrii partidului nostru, cari sunt invitați, au și mai imperioasă datoriță, să se ducă desigur la conferență și să facă ceea-ce le impune datorița cătră neam, conștiința sârbească și cunoștința de cauză. Tocmai de aceea, că conferența prealabilă a fost convocată în mod unilateral, trebuie ca ei să meargă acolo și să steie pe șanturi.”

„Cunoscând pe membrii partidului nostru, cari sunt invitați la Bánffy, putem pune în mâinile lor apărarea scumpetelor noastre naționale și vaza partidului nostru cu suflet liniștit și conștiința împăcată. Sântem convinși, că la ori-ce întâmplare își vor îndeplini datorița.”

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 24 l. c.

În discuția asupra bugetului ministerului de honvezime s'a ivit un nou incident, care face ca discuția să se extindă încă. Înainte de a se începe dezbaterile generale a acestui obiect, comandantul Ludoviceului, Csesznák, exmisese un ordin, prin care oprește pe toți ofițerii honvezi a asista pe galerie la dezbateri și anume din motiv, că din partea opoziției se fac atacuri fără considerație și fără măsură, — ceea-ce nu se ține de dezbaterile obiective.

Komjathy Béla reflectează mai întâiu la cele zise de ministrul Fejérváry în ședința anterioară cu privire la opoziție. Respinge în numele partidului său acuza ministrului, că partidul independent ar avea tendințe antidinastice. Revine asupra ordinului de opreliște exmis de Csesznák și declară, că aceasta este un ce nemai pomenit în un stat constituțional. De unde s'a știut înainte despre ținuta opoziției? Protestează în contra ordinului.

Horváth Gyula reproabă în terminii cei mai aspri ținuta ministrului în parlament. Tonul în care vorbește ministrul de honvezi cu opoziția este necușificabil, astfel nici conducători eroi de armată, cari au un trecut glorios nu obicinesc a vorbi. Vina o poartă însă întreg partidul guvernamental, care suferă ținuta unui parlamentar ca acesta. Ministrul a luat inițiativa pentru un ordin care este scandalos din cale afară. Întreabă casa, că este cuvințios ca un ordin militar să se ocupe cu luptele parlamentare, ca în acele partide întregi să fie insultate și stigmatizate? Cetește ordinul din chestiune și pretinde ca să fie extradat comisiunii de imunitate, pentru ulterioara cercetare.

Presidentul declară, că întreagă afacerea o transpune comisiiei de imunitate spre cercetare și relateare casei.

Sima timbrează ordinul de cea mai mare incorectitate și invită pe Fejérváry a-și părăsi portofoliul ministerial, dacă nu vorbește cu plăcere în parlament. (Fejérváry face un gest cu mâna.) Sima: Eu disprețuesc acest gest al ministrului.

Presidentul îl îndrumă la ordine pentru expresia din urmă.

Ugron Gábor protestează în contra faptului, că în armata honvezilor se face politica și judecă aspru tendințele ministrului în această direcțiune. Ordinul de opreliște îl aprobă, întrucât prin el ofițerii sânt opriți a se convinge despre modul nedemn cum ministrul se apără pe sine și instituțiunea însăși. Astfel nu trebuie să le fie rușine de ministrului.

Contele Apponyi spune, că ordinul din chestiune pentru care ministrul ia răspundabilitate este cazul cel mai grav, cu care se ocupă parlamentul dela reconstruirea constituției încoace. Tractează lucrul din punct de vedere principiar se ocupă cu imunitatea parlamentului, cu jignirea libertății de vorbire, cu amestecul ofițerilor în politică și declară în sfârșit în numele colegilor sei de

principiu, că va lupta totdeauna pentru susținerea ordinii legale în și afară de parlament

Kossuth ține ordinul din chestiune de un atac în contra parlamentarismului.

Ministrul Fejérváry replieă pe scurt declarând, că ordinul amintit l'a exmis e înuși. Ține de superfue alte explicațiuni, deoarece-ce chestia va pertracta-o comisiia de imunitate, unde apoi va da deslușirile de lipsă.

În decursul vorbirii lui Fejérváry opoziția a contrazis adese-ori, isbucnind chiar și în ris.

Lupta în comitate.

Alegerile supletorii în comitatul Aradului.

— Raport special. —

Arad, 24 Martie n.

Ieri în 23 Martie st. n. s'a efectuat alegerile pentru congregațiunea comitatensă în acele cercuri electorale din cottul Aradului, unde fiindcă au isbit numai Românii, comisiunea comitatensă a fost anulat alegerea. Astfel în cercurile Șiria (Világos), Pecica, Sămbăteni (Szabadhely) și Soborșin.

Resultatul — în butul sforțării celor dela putere — e mulțumitor; deosebire este numai la Pecica, unde acum a reușit și un Șvab pe lângă patru Români și la Sămbăteni, unde „Severul tati” dând spate cu doi Unguri a trântit pe candidații Românilor. — În Șiria sânt aleși ca și mai înainte numai Români, ear în Soborșin în locul vacant a reușit pentru a doua-ora părintele Mangra. Posibil în scurt timp voiu afla și detaliuri.

Din România.

Chestiunea națională. „Epoca” află, că mai mulți deputați, printre cari dñii N. Fleva, Ceaur-Aslan, I. C. Grădișteanu, Thoma Stelian etc., vor lua cuvântul la discuția bugetului ministerului cultelor și vor cere lămuriri în privința întrebării sumei de 525.000 lei destinată pentru școlile și bisericile române din străinătate.

Deci chestiunea școlilor macedonene va fi pusă din nou la ordinea zilei.

„Milleniul.” Luni, 23 Martie, a sosit la București Ovreiul Fack, înalt funcționar la direcțiunea generală a căilor ferate ungurești. E trimis de guvernul unguresc pentru a insista să se organizeze trenuri de plăcere în România cu ocazia sărbătorilor milleniului unguresc și pentru a străluci ca să se facă cât mai curând joncțiunea prin Turnu-Roșu a liniilor ferate ungare și române.

Regina spriginitoare a artei. Regina Elisaveta a asistat la reprezentarea ce s'a dat Luni seara la teatrul național, în beneficiul dnei Ar. Romanescu.

După actul al II-lea, Regina a chemat pe dna Romanescu în loge și a felicitat-o, apoi a plecat.

Bande bulgaro-macedonene. Curtea de cassatie din București a cassat sentența prin care curtea de apel din Galați condamnase pe Bulgarii din Constanța, cari au recrutat bande de insurgenți și le-au trimis vara trecută în Macedonia.

Misterul cassării a fost cu totul tehnic. Înalta curte a găsit că rău se aplicase acestor oameni articolul 75 din codul penal, pe când faptele ce li-se imputau, dacă ar fi adevărate, cad sub prevederile articolului 74 din codul penal.

Curtea din Galați a greșit textul de lege de aplicat și astfel va trebui să se aștepte decisiia încă a unei curți de apel, pentru a vedea pedepșiți după-cum merită niște oameni cari au abusat de ospitalitatea României spre a organiza aici bande de insurgenți în contra unui stat amic ca Turcia și pentru urmărirea unui scop cu totul contrar intereselor României, care nu pot admite anexarea la Bulgaria a unei provincii locuite în mare parte de Români.

Dela Curte. Anul viitor Altețele Lor Regule principele Ferdinand și principesa Maria vor lua reședința la Iași. Palatul Altețelor Lor, care se construiește pe locul caselor domnului Rosnovanu, va fi gata în toamna viitoare.

Facultatea de teologie. Clădirea internatului facultății de teologie, pentru care s'a ținut licitația la ministerul cultelor, se va face pe dealul dela Radu-Vodă și lucrurile vor începe în primăvara anului curent, spre a fi terminate în Iulie 1897. Internatul va ocupa partea dinspre miază-zi a bisericii; ear de giur împregiur se va face un grilagiu frumos cu poartă. Judecând după planuri, clădirea aceasta va fi o podoabă pentru orașul București.

Știri economice. De vre-o câteva zile sosesc la Galați un număr foarte considerabil de vase încărcate cu cereale de pe Prut, însă exportul lor e cu totul nul. Niciodată n'a existat o acalmie mai completă ca cea de astăzi.

Vaporul „Dionisios Stathatos” încărcă orz în basinal dokurilor și „Castore” al Lloydului austro-ungar încărcă cherestea încolo calm complet. Muncitorii sânt dezolați neavând existența zilnică.

Știri literare. O parte dintre colaboratorii dela „Revista Nouă”, care, după cum se știe a încetat de a mai apăre, vor scoate dela 1 Aprilie o revistă intitulată „April”. Comitetul de redacțiune se compune din d-nii I. A. Basarabeanu, Dem. Moldoveanu, Scarlat Orăscu și Iuliu C. Săvescu.

Cronică politică.

(Călătoria împăratului german). Situația politică internațională trebuie să fie destul de încordată, dacă nu pe față, cel puțin în dosul culiselor diplomatice. Dovadă pentru aceasta sânt întrevederile din urmă între diplomați diferitelor state și călătoriile capetelor încoronate și nefcoronate. Să amintim întrevedereea Monarhului nostru cu presedintele republicii franceze și cu regina Engliterei pe țărmurile paradisiace din Sudul Franței. Călătoria contelui Goluchovski la Berlin avea de scop, pe lângă situația Italiei după desastrul dela Adua, și încă aplanarea raporturilor răci de câteva luni ce există între Germania și Engliterea, cu care earăși Austro-Ungaria trăește în foarte bune relațiuni de când cu sulevarea chestiunii armenesti. Ministrul nostru de externe avea drept misiune de a încălzi raporturile între Engliterea și Germania, ba, dacă s'ar pute, chiar a face posibilă intrarea Engliterei în tripla alianță. În această privință toate informațiunile, din ori-ce parte, sună, că contele Goluchovski n'ar fi isbit deloc...

Ce s'o fi petrecând, ce negociațiuni o fi urmând între Germania și Austro-Ungaria după plecarea contelui din Berlin, (13 Martie), bine înțeles nu putem ști; destul, că patru zile mai târziu, la 17 Martie, împăratul și împărăteasa Germaniei, precum ni-o anunțase o depeșă, a luat parte la prânzul dat de ambasadorul rusesc din Berlin în hotelul seu; la prânzul acesta au mai fost de față și următoarele persoane: prințul Max al Badenului; cancelarul Hohenlohe; secretarul de stat la externe Marschall; prințul și princesa Fürstenberg; suita împăratului și împărătesei; contele și contesa Schönborn, etc. Din ce incident, pentru care motiv, din ce ocaziune, sau peste tot ce voia să zică acest prânz, nu s'a discutat nicăiri.

A doua zi, 18 Martie, s'a ivit prima știre dată de „Agenția Stefani” din Roma, despre o călătorie a împăratului german în Italia, unde va cerceta mai multe orașe de pe Mare și se va întâlni la urmă cu regele Umberto, pe semne în Veneția.

Numai la 19 Martie scrie „Fremdenblatt” (ziarul oficial al ministrului de externe): „Împăratul Wilhelm și-a anunțat visita sa în Viena cu ocazia călătoriei sale în Italia. Precum se svonește în cercurile militare (nu politice), împăratul Wilhelm va asista la parada militară de primăvară pentru primădată în uniforma de general al cavaleriei ungare.”

În aceeași zi publica „Neue Fr. Presse” o depeșă particulară dela corespondentul ei stabilit din Berlin: „Svonul, că împăratul Wilhelm în călătoria sa în Italia va veni și la Viena, nu află confirmare în cercurile bine informate de aici. Nu e vorba, svonul este răspândit aici de vre-o opt zile, totuși călătoria la Viena nici nu s'ar fi luat în vedere.”

La 20 vestia earăși „Agenția Stefani”, că părechia imperială germană cu doi fii va sosi în ziua de 24 Martie la Genua, de unde își va continua călătoria mai departe.

În aceeași zi „P. Lloyd” avea următoarea telegramă din Viena: „În cercurile informate aici nu se pune la îndoială (!), că împăratul Wilhelm va cerceta Viena în luna a Aprilie, pe semne pe drumul seu de întoarcere din Italia.”

Tot în acea zi „Neue Fr. Presse” publica din Berlin depeșă particulară: „Visita împăratului Wilhelm la Viena a fost luată în programul călătoriei sale de mai multă vreme, dar timpul nu este încă hotărît. La nici un cas însă Viena nu va fi atinsă pe drumul spre acolo.”

La 21 constată o depeșă oficioasă din Berlin, că: „Precum se svonește la sigur, împăratul Wilhelm va atinge Viena pe drumul seu de reîntoarcere din Italia. Va sosi pe la mijlocul lunii Aprilie și va sta acolo cam 2 zile.”

Duminea trecută, precum ne-a anunțat o depeșă din Berlin, publicată în numărul nostru de Mercuri „împăratul Wilhelm a primit în audiență pe generalul Werder, care s'a întors din Petersburg, unde a petrecut câțeva vreme la expresă invitare a țarului. Generalul a adus pentru imperatul o scrisoare autografă dela țar.”

A doua zi, 23 Martie, părechia imperială cu doi fii a plecat la Italia și a ajuns la Genua Marți, 24 Martie. De aici va întreprinde călătoria sa în giurul Italiei, cercețând mai multe mari porturi și orașe maritime, pentru a se opri la Veneția, unde e anunțată întâlnirea sa cu regele Umberto.

„Ziua” din București afirmă din nou, că regele României, care era să plece azi la Abazzia, va ave privilegiu a vorbi cu împăratul și Germaniei regele Umberto.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

La cronica noastră cu titlul „Miserii” apărută în numărul 56, primim următoarele:

Slimnic, în 23 Martie 1896.

Onorată Redacțiune!

Spre orientarea opiniei publice, seduse de atari oameni malițioși, cu toată stîmă vă rog a da loc în coloanele prețuitului ziar „Tribuna” „Declarațiunii” aceluie sub/. din care se poate vedea încât subterisul am încassat vre-un crucer din salariile învățătorilor, cu atât mai puțin să le dețin și să nu le solvesc la timp.

Ear încât privește celelalte neadevăruri cuprinse în arătarea malițioasă, rog pe poporul cu inimă și interes pentru prosperarea bisericii și a școlii din această parochie, a constata imparțial pe cale ziaristică, progresul sau eventual stagnarea afacerilor bisericești și școlare sub conducerea subterisului, dela ocuparea parochiei încoace, dar și până atunci declar de neadevărate toate cele arătate de cei doi prețiși fruntași din Slimnic, care pe calea aceasta socot a mă intimida pentru a se scăpa de pedeapsa penală, fiind în cercetare criminală pentru calunzii și agitarea poporului în contra subterisului.

Constat, că procese nenumerate nu am, decât cele amintite față de doi indivizi. Despre aceea, că am vorbit în contra școlii de stat cu permisiunea onoratei redacțiuni îmi voiu lua voia a reveni mai pe larg cu altă ocaziune.

Deocamdată amintesc numai aceea, că ideea a cere înființarea școlii de stat este pusă la cale încă dela intrarea în vigoare a legii despre sistemizarea salariilor învățătorilor la minimum de 300 fl. de învățătorul din loc astăzi pensionat, care pe atunci și-a cerut pensionarea sa, și prin aceasta a voit a-și face oare-care merite față de înaltul minister pentru a fi bine pensionat; această idee a propagat-o sub cuvânt, că e mai bine a lăsa școala în îngrijirea statului, căci atunci poporul nu va mai fi silit a contribui la susținerea învățătorilor în măsură așa mare ca astăzi, ceea-ce a dat însă la multe certe între popor și subterisul, până-ce s'a sistemizat salariul învățătorilor conform legii

Cu toată stima:

Clemente Nicola,

paroch gr.-ort.

Eată și amintita

Declarațiune:

Nu este adevărat ceea-ce au zis cei doi țerani „fruntași” (?) cum se numesc din Slimnic, că dl paroch Clemente Nicola încasează salariul învățătorilor reținându-l la sine fără a ni-l solvi la timp.

Epitropii subscriși încasează salariile aceiași ne solvesc banii, primind cuitanțele, cari le vidimează dl paroch local, însărcinat fiind din partea prea veneratului cons. archid. prin hârtia din 19 Octomvrie 1895 nr. 7218, prin care încasarea salariilor fuv. are a se face prin epitropie sub responsabilitatea personală a dlui paroch, ear nu a senatului bisericesc.

Pentru convingerea onoratului public sedus prin cele publicate, constatăm, că am primit din salariul nostru suma de 132 fl. 40 cr. ear lista de restanță în suma de 205 fl. 25 cr. ceea-ce consună cu suma din lista aprobată de prea ven. cons. care s'a predat prea on. oficiu protopresbiterial pentru încasarea priia organelor politice.

Slimnic, în 23 Martie 1896.

Cu deosebită stimă:

Timoftie Costea, epitrop; Ioan Cărbunariu, epitrop; Simion Henegariu, inv. gr.-ort.; Ioan Mera, învățător.

Fondul preoțesc de pensiune.

Onorată Redacțiune!

În nr. 33 al prețuitului ziar „Tribuna” a apărut o corespondență sub titlul „Fondul de pensiune preoțesc”, emanată, precum vede, de cătră un preot din părțile Mediașului.

Am cetit cu atențiune acea corespondență și mă simț deobligat a-i declara colegului corespondent, că prin acea corespondență n'a făcut alta, decât a grăit purul adevăr. Căci, pe când ofițanților noștri din centru, cari sânt asigurați cu salarii grase, li-e foarte ușor a-și întocmi erogațiunile lor de așa, încât ei, fără să sufere naufragiu în susținerea lor și eventual a familiilor lor, pot solvi cuotele preținse de, pentru dîșii destul de favorabilul, statut, — pe atunci cu noi, preoții din provincie, se are lucrul de tot altminteala.

Un paroch, al cărui venit din sucursuale incidentale este așa de miserabil, încât abia își poate susține familia, la cei mai mulți foarte numeroasă, nu poate satisface și obligămintului impus lui prin, pentru el destul de nefavorabil, statut, de a solvi taxa de 40 respective de 80 fl. Și și mai cu greu fi va fi unui atare paroch, care va ave și câte 1—2 sau chiar și 3 copii la școlile superioare dela orașe, a căror susținere reclamă spese de sute de florini.

Sunt mai mult decât sigur, că colega din părțile Mediașului a vorbit din inima tuturor colegilor sei, când își încheie corespondența sa cu cuvintele: „că proximal sinod archidiececesan să îndrepte și modifice statutele în interesul preoțiilor și al bisericii” și că: „faptele sânt vrednice de laudă, dar dreptatea ar fi mai de laudat.”

În fine îmi permit a adauge, că eu aș fi calificat de cel mai mare merit, care ar fi tras după sine cea mai mare laudă, faptul, când cei competenți ar fi exoperat mai înainte, așadar, în rîndul prim, o dotațiune a clerului corespunzătoare timpului de față, și în rîndul al doilea crearea instituțiunii de pensionare a lui. Atare procedură, care e și rațională, vedem că se practicează la toate soiurile de ofițanți; pardon, ba și la noi, dar numai la cei din centru, pe când noi cei dela țeară așa zicînd sîntem considerați în multe altele numai ca a 5-a roată la car.

Un preot din părțile Sibiului.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei” nr. 58 scrie despre „Afacerea subsidiului de stat”, subsidiul acesta dat bisericii greco-catolice române a fost un spîne în ochii guvernului unguresc, care l'a luat de vreme, ca a celui-vre-o 30 mii se poată vîna în mijlocul preoțiilor noastre, a căror venite atât de tare s'au scăricit de când cu „legea nouă”.

— În nr. 59 pune sub titlul „Impăciunitorii Ungurilor” încă odată sub teasc învechitul clișeu al împăcării cu dușmanii noștri. Vorbește despre noua acțiune a lui Slavici-Brote și spune, că aceasta nu provine din o simplă prostie, ci a isvort din rea credință. „Ei și-au închipuit că lumea fi va crede pe cuvînt, că istoria politică-națională și literară a Românilor e dată numai dela pogorrea lui Slavici în Ardeal spre a se intrupa în Brote; și botezându-se amădoi în apa Cibinului, datu-li-s'a lor numele de „Tribuniști” întru a amăgi poporul românesc!! Caracteristica acestor fel de tribuniști a fost, că de alții puțin le-au pasat în totdeauna, numai lor să le meargă bine.

„Acesti miopi politici, dacă n'ar orbeca, ar fi vîzut că în această țeară au fost și alți oameni, cari cu bună credință și la diferite ocaziuni au cercat a stabili o pace în condițiuni onorabile”. Episcopul Leményi au vorbit în 1848 în dieta feudală din Cluj cu duhul blîndeții, pe când Ungurii strigau: „Unio vobis hald!” — Tinerii români Micheș și alții fraternisau cu Ungurii prin 1848, ear țeratul ascuțit lancea. „Viitorul” propunea în 1884, o „împăciunire onorabilă”. Ciocan din Năsăud s'a umilit la toate poruncile din Pesta, ear Bánffy despoaie fondurile grănițerești. Boierul din Voila, N. Șerban, stă întins la masa verde, ear școlile grănițerești vin „comunalisate” și grănițerii români au ajuns „șilboc” la ușa Salsului Bauszern.

În fața acestor fapte „legea electorală europenească a lui Slavici-Brote” e mai mult ca absurditate, pe care n'ar fi cutezat să debiteze nici chiar un Moldovan Gergely, fiind că s'ar fi temut, că chiar și stăpînii lui îl vor crede smintit.”

„Dreptatea” în nr. 58 dela 24 Martie are un drăguț de primarticol intitulat „Împăratul Germaniei — vine la Viena” leit-poleit cu prim-articolul lui „Deutsches Volksblatt” dela 20 Martie a. c. intitulat „Anglia și Rusia”. Articolul „Dreptății” e datat: Viena, 21 Martie, cuprinsul e de politică externă; cei-ce se interesează îl pot ceti, ceva mai complet, în nrul dela 20 l. c. al lui „D. Volksblatt.”

— În nrul 57 publică niște „Meditațiuni” de nuanțe filosofice ale „unui bătrân pălîț, Cheaglor e: „tot rîul se răsună în lumea aceasta”.

Așa s'a răsunat și în politica noastră.

— În nr. 59 scrie despre „Paritate și loialitate”, făcînd o comparație între felul guvernului de a ajuta pe honvezi de la 48 și între felul de a tracta cu naționalitățile nemaghiare. „Noi nu recriminăm contra nimînui — continuă „Dreptatea” — că-și venerează eroii și marii bărbați, căci accentuăm, nu e deamă se-și aibă eroi și bărbați mari națiunea, care nu își venerează, dar — neadeamă și acea națiune, care nu are simțul de a recunoaște acest drept de venerațiune și altora afară de cadrele ei proprii; naționalitățile încă nu trebuie să fie lipsite de măsura care se aplică honvezimii”.

Cărțan la Roma.

Roma, 20 Martie n.

George Cărțan, cioban din Transilvania, (comitatul Făgăraș, comuna Oprea-Cârțoșara), a vizitat Roma, unde a stat vre-o 15 zile cinstit și onorat de toată lumea. El purta costumul ciobănesc, cu traista subsoară. Un român din Roma, dl Constantin Ion Mitilineu, fost secretar la legațiunea română din Roma, și care se ocupă actualmînt de propaganda română în Italia, și-a făcut oborurile prin oraș și l'a prezentat pe la mai mulți oameni politici și publiciști de distincțiune, cari se ocupă cu iubire și afețiune de soarta neamului românesc. Deputatul din senat și filomantul marchizul Pandolfi a dat frumoasă găzduire lui George Cărțan, ear' comandorul Barcelli, ministrul regelui, și com. Giannureo, succesorul lui Barcelli, la instrucțiunea publică, și-au oferit mai multe cărți și reproducerea „Columnii lui Traian”. Profesorul Maineri, ardent amic al Românilor, și-a oferit cărți și fotografia sa, în semn de jubire. Cavalerii Amaule și Altily, cum și gingașa poetă doamna Bertini, consoarta celui din urmă, a oferit lui Cărțan cărți cu gingașă dedicațiune. Doamna Altily și-a dat apoi fotografia micilor sei copilași, dl C. I. Mitilineu o mulțime de cărți italiene și române, ear' el Lahovari, fost ministru al României, și-a oferit frumoasă și largă ospitalitate, provăzîndu-l cu drisoș și cu mijloacele necesare pentru întoarcerea în țeară. George Cărțan a vizitat parlamentul și senatul, unde și-a făcut frumoasă primire și multe complimente pentru ideea lui de a vizita Roma. Dl Zamfirescu, secretarul legațiunei române, și-a oferit largă ospitalitate și haine civile. Cu un cuvînt, George Cărțan, pe toată vremea cât a stat la Roma n'a cheltuit nici un ban, fie pentru șederea și mîncarea sa, la birturi și cafelele, fie pentru trăsuri sau omnibus.

Vizitînd portul „Sant-Angelo, unde se află regimental de geniu, căpitanul de serviciu, cavalerul Ugo Martelli, și-a făcut o primire călduroasă și l'a prezentat soldaților cu vorbe măgulitoare pentru ostașii români la Plevna și Grivița. Și-a dat apoi un sergent să-l acompanieze și să-l ducă pe la toate casarmele din Roma. Toată cheltueala birjei în timp de 5 ore, mîncarea, cinstea, a fost făcută de amabilul militar italian, amic al nostru dl Ugo Martelli. După-ce Cărțan a vizitat totul și toate, începînd dela „Columna lui Traian”, „Foro-Romano”, și fiind cu sfîntul Petru și Vaticanul, a plecat la Veneția, unde a fost oaspele marchizului Pandolfi (în palatul Copela nica Canonica la Veneția). Eată un al doilea Petru Cercel pe locurile pe unde umblase frațele lui Mihaiu-Viteazul, primit la anul 1581 cu onoruri de suveran, grație recomandățiunii regelui Francei, Euric al III-lea, care ordonase ambasadorului seu din Veneția să prezente pe Cercel. Întocmai ca Petru Cercel, ciobanul român a fraternizat cu soldații regelui și cu gendarmii Papei din Vatican, convertindu-i pe toți la ideile românești.

Sînt Român! — Cives Romanus sum! Aceste cuvinte deschidea toate inimile și toate ușile înaintea șgerului și cutezătorului Român. Două ziare italiene „La Riforma” și răspînditul ziar popular „Il Messaggero” au scris mult despre George Cărțan, în termeni frumoși. În ajunul zilei de plecare George Cărțan a fost oaspe în casa domnului Carol Enderle, ginerele doamnei Șlatter din Brașov, bine cunoscut și în București. Familia Enderle a plecat acum zece ani din București și s'a stabilit la Roma pentru a supraveghea de aproape educațiunea copiilor. Arhitecții Enderle și Șlatter sînt bine cunoscuți în București, căci multe au fost lucrările lor frumoase pe la edificiile mănăstirești, cum și alte edificii din țeară. În casa domnului Enderle domnișoarele Irena și Rosa au cântat cu măiestrie rară pe mandolină și piano piese frumoase în onoarea ciobanului din Transilvania, căruiu și-au dăruit apoi statuia sfîntului

Petru în bronz, mai multe fotografii și o recomandățiune pentru familia Șlatter din Brașov, și apoi urîndu-l drum bun a fost îmbrățișat cu căldură din partea domnului și a doamnei Enderle și Șlatter, și salutată de numeroasa familie a părăsit palatul în care se află.

Stabilimentul fotografic al curții regale, doamna Le Lieure a făcut gratis fotografia lui Cărțan, și portretul ciobanului român se poate admira în frumosul salon al stabilimentului, și apoi pus în vederea publicului pe corso. Un alt stabiliment, Baggapini, a făcut asemenea gratis fotografia lui Cărțan. Ambele fotografii sînt de mare format și au fost date și lui Cărțan în câteva exemplare. Dl și doamna Le Lieure cu amabilitatea ce-i caracterizează au fuvitat pe G. Cărțan să vadă spectacolul mării panorame ce posedă lângă stabilimentul fotografic, cum și noua invențiune numită „Il Cinematografo” a domnului Sumiere din Paris, adică fotografia în care se vîd cu precisiune și exactitate mișcările din viața omului.

Cărțan a ris cu hohot la trecerea unui tren, unde se vedeau toate mișcările, ca la sosirea unui adevărat tren de drum de fer; apoi la vederea unei stațiuni de băi de mare, a jocului unui escamator, și a unei strade de Paris, plină de viață și de mișcarea obișnuită a agerilor și iubitorilor nostri frați din Paris.

În resumat: George Cărțan a venit la Roma cu traista goală și doi desagi goli, și a plecat cu traista și cu desagi plini cu vîrf, și cu alt prisoa, cu cărți destinate pentru biblioteca din Cărțoșara. Depinde acum dela preotul de acolo și dela ceilalți frunțași din aceea comună, ca să organizeze biblioteca numită „George Cărțan”.

Am întîlnit pe dl Mitilineu, care îmi spune că s'a vîzut cu George Cărțan timp de aproape 12 zile și pînă în seara de Luni, 16 Martie n., cînd apoi s'a despărțit de dînsul, luînd o întîlnire nouă pentru a doua dată, cînd era să-și iee ziua bună dela persoanele cari l-au ospătat și unde fusese dus de marchizul Pandolfi. Pe cînd persoanele în chestiune îl așteptau cu masa întinsă, amicul Cărțan era departe, deoarece-ce, fără a spune nimînui nimica, plecase chiar Luni seara dela Roma. Această plecare neașteptată a fost cunoscută abia în urma informațiunilor luate la legațiune și a fost primită cu înfrustrare mare din partea persoanelor, cari voiau să-l conducă la gară. Disparațiua lui Cărțan a rămas o enigmă.

(„Dreptatea”). Esternescu.

CRONICĂ

Sibiui, 24 Martie n. 1896.

Noul soț al dlui Braniste. Temnițele de stat din Vaț sînt aproape goale! De cînd ne-au dat eliberați pe martirii nostri, a rămas băștinăș numai dl Valeriu Braniste, care astăzi este cel mai vechiu oaspe al temniței. Prisoneri vin, prisoneri se duc, dar Braniste rămîne, păstrat ca prețios, dar primelios odor. Cei mai mulți colegi „vremelnici” sînt iubitorii de sînge, dușii bătuși, ce pușcă în vînt pentru dea sedă trei zile în temniță. E clar, că cu acestia pușcă se va pute întregi și recrea dl Braniste. Aflăm însă, că acum primește pe vre-o câteva zile un soț de calibrul destul de veritabil. Ugron Găbör va intra în temnița din Vaț pentru a-și ispăși pedeapsa dictată pentru un duel. Cu acesta va pute cel puțin discuta lucruri de dai Doamne! Nu este lucru tocmai plăcut a discuta cu un șovinist de calibrul lui Ugron!

Curtea la milleniu. „Födrosi Lapok” scrie: „Precum aflăm, M. Sa și-a exprimat înadins dorința, ca familia regală să participe la sărbările millenare ale națiunii maghiare desvoltînd o mare pompă. Pregătirile pentru aceasta sînt în deplină decurgere. La biserica sf. Matias, unde se va celebra Te-Deum-ul, Regele și Regina se vor duce în căruțe cu opt cai, ear' Arhiducii în căruțe cu patru cai. Un funcionar mai înalt al oficiului măiestrului suprem de Curte a și sosit în Budapesta pentru a lua dispozițiune corăspunzătoare și a se înțelege cu ministrul-predident. Arhiducele Carol Ludovic va locui în palatul regal; Ludovic Victor în palatul comandantului de corp, prințul Lobkowitz. Pentru ceialalți Arhiduci oficial măiestrului suprem de Curte va fuchiria etagiurile de sus în hotelurile: „Hungaria”, „Continental” și „Bristol”.

„România-Jună”. Ni-se scrie: Onorată Redacțiune! În numele societății academice sociale-literare „România-Jună” din Viena, ne luăm libertatea a Vă comunica, că comitetul pe semestrul al II-lea s'a constituit în următorul mod: Președinte: stud. techn. Teofil Popovici; vice-președinte: stud. med. Victor Coerciu; secretar I.: stud. med. Titu Perția; secretar II.: stud. techn. Cornel Horșia; cassar: stud. med. Mariu Sturza; controlor: stud. techn. Cornel Comanescu; bibliotecar: stud. techn. Eugen Muntean; econom: stud. forest. George Sîrbu. Pentru comitet: președinte: Teofil Popovici; secretar: Titu Perția.

Aduș la o rectificare. Primim următoarele: În „Tribuna”, nrul 57, se scrie sub titlul „O rectificare”, că eu aș fi făcut în contra a celor dela prăvălia română, ar-

tarea la poliție din motive „cu totul private”. Deoarece această afirmațiune a „Tribunei”, este cu totul neadeverată, sînt silit a vé trimite spre publicare următoarea rectificare: Eu am făcut arătarea amintită apriat pentru faptul de furt, că oare-care din personalul dela prăvălia română, a spart într-o noapte pivnița mea și o ladă mare în pivniță, și mi-a furat toate merele, și o mulțime de butelii cu vin, și poliția a și arestat apoi pe unul din acei indivizi. Din aceasta este evident, că eu nu „din motive cu totul private”, ci pentru furt, care este după legile penale o crimă de natura publică, am făcut arătarea. Sibiui, 26 Martie 1896.

Cu stimă înaltă. Dr. Ștefan Păcurariu, avocat.

Necrolog. Eftimia Comșa născută Arpășan, după grele suferințe, împărțită fiind cu sfințele Taine, a răposat în Domnul, la vîrsta de 77 ani, în al 60-lea an al fericeitei sale căsătorii. Despre această dureroasă pierdere, înconștințiază adînc înfrustrata familie pe toate rudeniile, amicii și cunoscuții. Înmemorîntarea va are loc Vineri, în 15/27 Martie, la 2 1/2 ore d. a., după rîtul greco-oriental, din casa proprie, suburbul Iosefin, strada Bisericii nr. 11.

Sibiui, 13/25 Martie 1896. David Comșa, cantor, ca soț, Ana măr. Simțion, Ioan Comșa, măiestru de zidar, Demetriu Comșa, profesor seminarial, Maria măr. Popa Neșca, Eva măr. Simțion și Paraschiva Lazar, ca fi și fiice, Eva măr. Moldovan și Nicolae Arpășan, grădinar, ca frați. Iosif Simțion econom, Otilia Comșa născ. Cioran, Ioan Popa Neșca, tipograf, Nicolae Simțion, mecanic și Aleax Lazar paroh gr.-cat., ca gineri și resp. noră, cum și numeroși nepoți și alte rudeni.

O rectificare. În nr. foi noastre din 24 l. c. am luat o notiță despre „stări condamnabile” ce ar exista în sfînt societății de lectură a teologilor și pedagogilor din Arad. Un membru al acelei societăți, în care noi avem perfectă încredere, ne roagă a constata, că cele publicate de noi după comunicatul dlui Iosif Stanca, sînt exagerate. Ne bucurăm a pute constata aceasta, și repetăm, că nenumăririle de diferite nuanțe există la toate societățile de lectură, cari tot în sfînt societății se complamează însă. Dacă fieștare membru ar lua refugiu la publicitate, pentru-că și-a respins vre-un „operat” — prea am avé multe de inserat. Voim deci a fi informați numai despre casuri mai importante și înainte de toate — exact!

Congresul interparlamentar de pace. Coms-voyageur-ul Pázmándy Dénes a luat cărăși frunză în buză și s'a dus la Paris de unde înconștințiază, că la congresul din Budapesta vor veni nu mai puțin de 20 membri ai parlamentului francez. Cătă trudă și câți bani se mai duc în vînt.

Congresul internațional de presă, după-cum se prevede se va ține în 13, 14 și 15 Iunie. Ungurii ar fi voit că acest congres se țină imediat după deschiderea expoziției, dar unii jurnaliști străini le-au comunicat, că în luna lui Mai nu pot lua drumurile, ear' în Iunie, fiindcă jurnaliștii de mai dai Doamne se află la sărbările înecoronării țarului, și numai după aceea, în drum spre casă, se vor abate și pe la tirgul de țeară din Budapesta.

Judecată turcească. „Osmanische Post” comunică o sentență foarte hazlie, pe care a adus-o mai în zilele trecute, judecătoria din Constantinopol. Fiul lui Achmed Rizat Inglis Ali Bey fu acusat pentru conturbarea liniștii țerii. Judecătoria cea mai superioară din Constantinopol, în înțelesul § lui 58 al legii penale l-a condamnat numai la 101 ani, pe domnișorul Achmed Rizat, care a aflat de bine să întoarcă semilunii spatele.

Bun simț. Popa „Calicul” și-a trimis și „Gazetei Transilvanie” productul de ton adevărat de „Calicul”, care s'a publicat în „Dreptatea” și „Telegraful Roman” dar a avut bunul simț de a publica din el numai atîta: „Vreau să se știe” zice dl Popa, „că administrațiunea „Calicului” n'a denegat nimînui replătierea pluseiuli de abonament; că despre cei prin „Tribuna” și reclamează plusul de abonament, administrațiunea „Calicului” n'are cunștință”, etc. Celelalte părți ale întîmpinării, nefind destul de obiective, nu le putem publica. Vom vedé, dacă celelalte două foi vor avé acum bunul simț de a publica răspunsul nostru de ieri, precum au publicat atacei necalificabil al „Calicului”.

Vatra”. A apărut nr. 18 din anul al doilea al admirabilei reviste ilustrate pentru familie, avînd următorul sumar: „Fata mamei”, poezie de G. Coșbuc. — „Note de călătorie”, urmare, de Neculai Iorga. — „D'a baba oarba”, poezie de H. Coșoi. — „Virtutea Luciei”, urmare și sfîrșit, de Dimcion. — „Moș Zaimce”, poezie de I. B.-e-Hérat. — „O seară la Sorrento”, piesa într-un act, de I. Turghieff. tr. de S. Cujbă. — „Din viață”, poezie de Schiller, de C. Heni. — „Putregaiul”, de Spira S. Hasnaș. — „O vendetă”, de Guy de Maupassant, de Tr. de B. Marian. — „Vînătoare de feară mari în Africa”, după E. Mancaeu, de Tr. de Nemrod. — „Fata împărătilui și Pănușul codrilor”, poezie populară de E. Sevast. Hetrat. — „La isvor”, poezie de Schiller, de C. Heni. — „Exilarea, expulșarea și extradarea”, de Florescu. — „Măgarul lui Fra Rocco”, de Tr. de Breb. — „Fel de fel”, de * * *. — Ilustrații: Primul debut în bucătărie. — Kreusa. — În lumă. — Vînătoare cu elefanți. — Luptă între orangutan și tigr.

Posta redacțiunii.

Dlul Grozescu în Agriș. Die, binevoește a-și deschide ochii și a ceti cronica penultimă din nrul 45 al foil noastre, apoi găudește-te ce boacăno a făcuți. János dela Iezi. (Să fii sănătos). Scrisoare n'a sosis, ar fi bine însă dacă ai sosit mat., — cu o zi mai înainte.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic în Sibiui se află de vînzare următoarele noutăți musicale:

- Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu. 1.—
Terăncuța. Căntec popular pentru voce și piano de Costache Moianaru Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu. —.75
La tine copilă dragă. Romantă de Droianu. —.50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann
La blondine. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann Turda. Marș patriotic de Paulmann Hora reginei. De Sigis. Paulmann. —.25
Sărba pașepelor. De Sig. Paulmann Marș turcesc. De Sigis. Paulmann Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirillo. —.1—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu La fille du Marin. Valse de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps. —.75
Liniește. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide. —.1—
Am plâns. Romantă pentru voce și piano de Alphonse Cirillo. —.75
Singurătatea. Romantă pentru voce și piano de Alphonse Cirillo. —.75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi. —.25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker. —.1—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu. —.50
Sărba mirilor. De C. Dimitrescu. —.50
Iubileu. Marș de Gh. Fotino. —.75
Suriile. Hora de Gh. Fotino. —.50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel. —.50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz. —.50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu. —.57

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 2 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandă modalitatea din urmă.

LOTERIE.

Tragera din 25 Martie n. 1896. Brunn: 35 82 89 28 71

Călindarul zilei.

27 Martie n. 1896. Iulian: Mc. Agapie. Gregorian: Rupert. Soarele: răsare 5.49, apune 6.11 m.

Buletin meteorologic.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura aerului, Maximalul și minimalul temperaturii, Direcțiua vîntului, Observații.

Din țeară 24 Martie n. 7 ore dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura aerului, Vîntul.

Sosiți în Sibiui.

În 25 și 26 Martie n. 1896. Hotel „Împărătul Romanilor”. V. Prunbechner, inspector de bancă și E. Scholl, oficial din Viena. A. Hirschler și Barkány din Viena, I. Braun din Budapesta, voiașgiori. Kappel, inginer suprem din Boiț. Brausewetter, inginer din Sadu. F. Su h, privatier din Orașiie. Dogovics, privatier din Căncu-mare. Zie Ier, ospătar și M. Depner din Sighișoara. I. Lenkes, căpitan arășoneș din Hateg. I. Liebman din Budapesta, Rohács și Lövénsohn din Viena și Krainik, voiașgiori V. Gross și A. Glatz din Apoldul-mare, I. Rohr din Seghedin, P. Oanceu cu soția din România, comercianți. Hotel „Neurhiner”. M. Kohn, din Budapesta, H. Danot din Genf, voiașgiori. G. Popovici, comerciant din Verșet. Droc, protopop din Mercuria. L. Peșzer cu soția, privatier din Deva. I. Turic din Italia. C. Bauman, neguțator și Neg a din Budapesta. Fischl din Hamburg, M. Oppenheimer din Nürnberg, L. Weiss și C. Prem din Viena, toți voiașgiori. Hotel „Meltzer”. M. Conrat cu soția, econom din Biertan. M. Pelger, învătător din Petroșeni. A. Simonis cu soția, neguțator din Brașov. C. Rothl, omis din Sebeșul-săseș. H. Hobz din Lugoj și Stoianovici, neguțator. Hotel „Habermann”. D. Blot, econom din Săliște.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Mar. n. 1896.

Table with multiple columns: Sămînțe, Cămințe per hect., Pretul per 100 chilogr., etc. Includes items like Grâu, Băntăneș nou, etc.

Orarul pieței din Sibiui.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like Hărte-monetă română, Lire turcești, etc.

Bursa din Budapesta.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like Renta de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., etc.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like Renta de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., etc.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, etc.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru T. L. Albini sub secestru: Iosif Marschall.

Având de cuget a furnisa toate mărfurile mele pentru bani gata
in mod ieftin, imi iau voe încă de azi a oferi spre vânzare

**Pentru ori-care preț
mai ieftin ca la
vânzare totală (Ausverkauf)**

toți articlii din marele și variatul meu deposit de vestminte pentru
domni și băieți, fabricat propriu; ghețe de dame și domni;
pălării, cravate, ploiere și umbrele, asigurând pe mușterii mei
de o mulțumire în toată privința.

Totodată atrag atențiunea, că cu același principiu mă îngrijesc de

marele meu atelier de croitorie

condus de un croitor cât se poate de bun și provăzută cu toate speciile
cele mai alese de materii indigene și străine veritabile de lână, în care

de azi începând

se efectuează cu prețuri teribil de ieftine tot felul

de comande de măsură

în restimp de 24 ore.

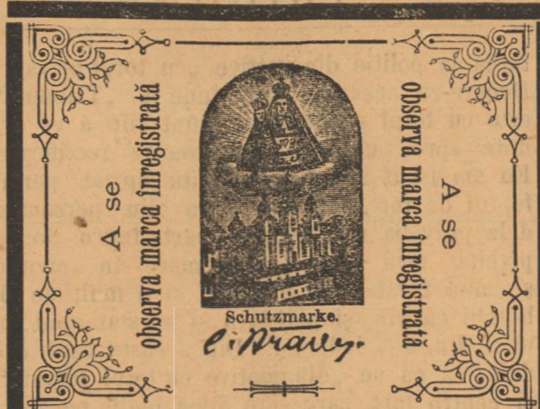
Zace deci foarte potrivit în interesul p. t. publicului a se convinge
de fapt despre toate aceste asigurări cât se poate de iute.

Toți articlii pot fi cumpărați și pe lângă plățirea în rate între
impregiurările cele mai favorabile. [1066] 9-22

Cu deosebită stimă

ISAK ASCHER,

atelier de croit și mare deposit de vestminte pentru bărbați și băieți,
Sibiu, str. Cismădiei nr. 4-6, edificiul comandai de corp.

**PICĂTURI DE
STOMAC
MARIA-ZELL.**

de un efect excelent la morburii de stomac,
un medicament indispensabil
de casă și poporal demult cu-
noscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, ră-
suflare, amiros greu, blesare, rigăeală
acră, colică, arsuri în gât, producere
peste măsură de flegmă, galbinare, greață
și vomare, cărcel de stomac, scaun tare
și cenzificațiune.

Și la dureri de cap, încărcarea peste
măsură a stomacului cu mănăci și beu-
turi, la limbrici morburii de ficat și
hămorhoidale un remediu vindecător
probat. La morburile numite, picăturile de
stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți
ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă
sute de atestate. Prețul unei sticle dim-
preună cu îndrumarea cum să se folo-
sească 40 cr., sticla dublă 70 cr. Expe-
diție centrală prin apotecarul Carol Brady
Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sânt
rugați a fi cu precauțiune la marcă și
subscriere. Să se considere ca veritabile
numai astfel de picături, pe al căror
embalage e lipită o fâșie verde cu cu-
vintele: „Garantez veritabilitatea“.

Această fâșie e provăzută și cu iscă-
litura mea. [3160] 17-35

Picăturile de stomac Maria-Zell
veritabile se află în Sibiu: Farmacia
K. Müller, farmacia **I. C. Molnar**,
farmacia **Aug. Teutsch**; Făgăraș:
farmacia **Pildner**; Sighișoara: far-
macia **F. Folbert**, farmacia **I. H.
Weber**; Mercurea: farmacia **Alb.
Zink**; Cohalm: farm. erez. **S. Na-
gelschmidt**, **E. Wolf**; Sebeșul-să-
sesc: farm. **I. C. Reinhardt**.

Subscriși avem onoare a oferi p. t. publicului pentru sesonul
ce se apropie [939] 6-6

Cele mai eminente soiuri de bere,
precum

bere: Märzen, Kronen, Salvator și Bock
între cele mai bune condiții și pe lângă asigurarea celui mai prompt
serviciu. Totodată ne luăm voe a observa, că berea se poate exporta
și în cantitate de 1/4 hectolitru, precum și în lăzi de câte 39 litre,
prin care impregiurare se poate da privilegiu ori-și-cui, și avé în totdeauna
bere proaspătă la îndemână. Semnăm cu stimă

Prima fabrică de bere în Transilvania

Erezii lui Johann Habermann,
Sibiu.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul
Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846-1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

LA ȚINTA

MEDITAȚIUNE POLITICĂ

DE

N. CRISTEA,
ASES, CONSISTOR.

se află de vânzare la Institutul Tipografic
în Sibiu.

Prețul 40 cr. plus 5 cf. porto postal.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

Comande din afară
se efectuează repede.

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca poporală a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.